

No. 91 — 70
ÇARŞAMBA 5 Ocak 1949
Fiatı 15 Kuruş

Cumartesi ve Çarşamba günleri çıkar tam mânasile bitaraf siyasi hoşsohbet gazete
İdarehane: Ankara Caddesi 98/2, TAN Basımevi
Başmuharrir: REFİK HALİD KARAY

Tesis tarihi : 1922
Telgraf : Aydede — İstanbul
Telefon - 25100 — Posta Kutusu: 816

SUDA NAKİŞLAR

Eşit Kifayetsizlik

Çok keder ederiz ki iktidar partisi, muhaliflerinin hatalı hareketlerinden istifade ederek kendini kalkındırma imkânını bulamıyor. Bulamıyor değil, aramıyor. Hattâ aramıyor da denilemez; aramağa yanaşmıyor; yanaşmadıktan başka aksini de yapıyor.

Eğer bu parti, iç politika işlerinde kifayetli, lüzumu kadar esnek ve usta idarecilere malik olsaydı önüne çıkan fırsatlardan istifadenin pek âlâ yolunu bulabilirdi.

Meselâ fırsatlardan, hattâ daha sarahatle söyleyelim, talih eserlerinden biri D. P. nin ilk günü meclise tek kütle olarak geldiği halde bir müddet geçince dahili ihtilaflara düşüp üç parçaya bölünmesi, birlik kuvvetini kaybetmesi idi. O partinin ekseriyet partisinden bazı elemanları kendine çekmesi, sayısını arttırması, gün geçtikçe manevî ve maddî bakımlardan kudretini çoğaltması beklenirken bilâkis parçalara ayrılması iktidar çoğunluğu için az kazanç mıydı? Hepimize öyle gelmişti ki, D. P. Mecliste çoğalmasa da en azı devre sonuna kadar bir müttehit cephe şeklinde kalacak ve büyük bir tesanütle siyasi akidelerini müdafaa ve muhafaza edecek.

Öyle olamadı; muhalefet zümrelere ayrıldı. Şu var ki, ayrılımda C. H. P. nin müsbet hiç bir rolü yoktur ve sırf muhalefet partisinin bünyevî kusuru âmil olmuştur. Hattâ şunu bile söyleyebiliriz ki, iktidar partisinden idaresizliği karşısında milletten epeyce muzahe-ret gören muhalif partinin birliğini muhafaza edememesi, kendisinin de rakibi parti kadar iyi idarecilerden mahrum bulunduğunu ispat eder.

Hulâsa iki parti de ayrı ayrı önlerine çıkan fırsatlardan faydalanamamışlardır. C. H. P., ötekilerin parçalanması keyfiyetini daha iyi istismar etmeli, zayıflayan mevkisini kuvvetlendirme imkânını sağlamalıydı. D. P. de rakibi partinin başına gelen "mutediller - müfritler" fırsatını kaçırmamalı, hele kendi sinasından hasım partiler çıkmasını, bir devre seçimine kadar olsun önleyebilmeliydi. Görülüyor ki, iki taraf ta vazir-

Bir hafta — Ben veremle mücadele haftasıym!
Elli bir hafta — Tevekkeli değil veremle başa çıkamıyorlar!..

ŞİMDİ HAYKIRIYORLAR

Bir Türk dostu ve dostluğuna sadık Fransız edibi (Tasvir) refikimizde okuduk, yeni yazmakta olduğu bir romanda yine bizden si-tayişle bahsedeceğini bildiriyor. Kendisine teşekkür ederiz. Bir zamanlar pek acaip garplılık heveskârlığıle hakkında münasebetsizce yazılar yazan adamlara aldırmayarak bize karşı muhabbet ve hürmette devam etmesi, öyle gâvura kızıp oruç yiyen insanlardan olmadığını göstermektedir.

Demek ki sevgisi ve saygısı özünden, kalbinden geliyormuş ve bir gün cici dediğine ertesi gün infiale kapılarak kaka diyen karaktersiz, alıngan tıynetle ediplerden değilmiş.

(Ankaradaki dört kadın) romanına dinimize ve eski ananelerimize bağlı Türk tipleri soktuğundan dolayı ateş püskürmeler neredede? Şimdi "Aman Türk ananesi! Aman din tedrisatı!.. diye haykırıyorlar.

yeti kurtaramamıştır. Hükümet partisinden tabiatıyla yüklendiği mesuliyetli işler hariç, ikisi de politik manevralarda ha Ali Hoca, ha Hoca Ali'dir; eşit kifayetsizlik-

tedir. Fırsatları kaçırdıkları için C. H. P. düşük grafiğini yükseltmedi; D. P. de ilk günlerde vardıgı çizgide bile duramadı.

AYDEDE

Bir Kazadan Alınacak İbret Dersi

Bebekte bir kadının ölümü, bir başkasının yaralanmasıyle neticelenen otobüs kazası gözlerimizi dört açmamızı icap ettirir. Zira bir rivayete göre şö-före Sarıyerdeki planton "frenleri bozuk, yolcu alma!" demiş, ayrıca arkadan da telefonla tekrar ihtar edilmiş.

Mesele ölüme sebebiyet dola-yısıyle zaten mahkemeye düşeceğinden bu rivayetin hakikate ne derece uygun olup olmadığı anlaşılabilecektir. Şimdiden anlaşılan şudur: Bu servis gerektiği kadar disiplin ve teknik ihtisası ister. Başı boşluğa meydan verilmeğe hiç tahammülü yoktur.

Boğaz içindeki kaza — Eğer fena bir tesadüfle —deniz kenarında vuku bulsaydı ve istikamet, aksi rastlasaydı otobüstekilerin hepsi suda boğulurdu. Otomatik kapıları kim açabilir, hangi adam daracak pencerelerden dışarıya çıkabilirdi? Gitti giderdi. İşin şakaya, ihmale gelir tarafı yoktur.

Kedilere Dokunmasak

Başı boş kediler de - köpekler gibi kuduz korkusu ile - imhaya karar verilmiş ve işin icra şeklini tesbit maksadiyle bir içtima akte-dilmiş.

Evvelâ nisbeten medenî ve insanî usullere başvurulmasını tavsiyeden sonra hatırlatalım ki, kedileri temizlemek bu şehri farelere peşkeş çekmek demektir. Fare mücadelesi ne kapan, ne zehirle yapılabilir; tek çaresi kedilerden istifadidir.

Bir tarihte Lyon şehrinde kediler öldürülmüştü. Fareler o kadar türedi, türedi ki, depo ve antrepolarda milyonluk zararları mucip oldu. Belediye mücadeleye karar verdi; zehir mütehassıslarına yeni öldürücü maddeler yaptırttı; her vasıtayı denedi. Nihayet âciz kaldı; şehirde tükenen kediyi hariçten para ile tedarike mecbur kaldı. Ayrıca kendi bütçesinden bunları besledi, bir kedi ordusu vücu da getirip fareler üzerine saldı ve galebe etti.

Kirli, bakımsız İstanbulda kediler azalırsa şehri fareler götürür. Haberimiz olsun!

Kapalı Çarşı

Nuru Osmaniyede oturan bir ah-baba geçen gün misafir gitmiştik. Lâkırdıya dalmışız; bir de bakalım ki hava kararmış, lâmbalar bile yanmış. Dönüşü düşünürken ev sahipleri akıl öğrettiler:

— En kolayı çarşıya yürür, Bayezitte boşalan Taksim tramvaylarından birine atlayıverirsiniz!..

Yolu tuttuk. Bizim bildiğimiz akşam ezanında çarşının kapıları kapanır, bekçiler kimseyi içeriye salvermez. Meğerse orası da yediye kadar açılmış. Aman efendim, dükkânların sıkır sıkır aydınlığını görmeyin; hepsinde elektrikler, kiminde (blüoresan) 11 ışıklar, yıl başının yaklaştığından alış veriş de yolunda..

Vaktile buraya çarşuyu kebir, geçtiğimiz yola da Kalpakçılar başı caddesi derlerdi.

Hâlâ mevcut iç bedesteni ahşap olarak yaptıran Fatih Sultan Mehmet'tir. Kanunî Süleyman da genişletmiştir. Sık sık yangına uğradığından, sonraları kârgire tahvil edilerek büyütülmüş. zaman zaman vukua gelen şiddetli zelzelelerden yakayı kurtardığı halde 10 temmuz 1894 dekinde bir çok yeri yıkılıp yüzlerce kişinin ölümüne sebep olmuş; tamir edildiği seneler, dükkân tezgâh işletenlerin bazıları Şehzade başındaki Fevziye çarşısına, ekserisi başka taraflara nakleylemişlerdi.

Kayıtlara göre kapalı çarşının 12 kapısı, çevresi dahilinde 20 kadar da kârî kadim hanı vardır. Hâlâ eski adile anılan semtleri, oralarda vaktiyle hangi esnafın bulunduğu hakkında bir fikir veriyor. Meselâ: Kalpakçılar, kavukçular, sorguççular, tuğcılar, fesciler, püskülcüler, şubaracılar, ressam veya basmacılar, kazazlar (yani ham ipekçiler), zenneciler, yağlıkçılar, yorganacılar, hallaçlar, çuhacılar, parçacılar, kürkçüler, örücüler, kavaflar, terlikçiler, sahtiyancılar, aynacılar, kuyumcular, mahfazacılar, kaşıkcılar, tarakçılar, makascılar, çadırcılar, sırkıcılar, balmumcular, sahhaflar, hakkâklar ve bat pazarı. Yani şimdi bit pazarı dediğimiz eski püskü eşyanın satıldığı kısım.

— Beni sizin otele gönderen bir doktordur. Yemeklerimi burada yiyeceğim. Zira yirmi kilo zayıflamam lâzımmış!

"Fransız karikatürü"

Bir Hâdisenin Boğduğu Hâdiseler

Şair Necip Fazıl sahneye konan piyesini baş aktör iyi oynamıyor diye tutturmuş. Tiyatro idaresi de — zaten oynanmasına devam edilemeyeceği sezilen — eseri birden bire durdurmuş; yerine tekrar Ruy Blası koymuş..

Gazetelerden bazıları bunu "mü-him bir san'at hadisesi,, gibi gösteriyor. Halbuki beklenen bir netice idi; zira piyes bir "hâdise,, çıkmasına muhtaçtı galiba..

Bazı pyesler ve kitaplar ancak hâdiseler. zuhur ettiği ve yahut ettirildiği zaman tutarlar. Asıl "tutmak,, hâdisesiz, kendiliğinden olanına denir.

Aksi gibi Millet Meclisindeki hâdiseler umumî efkârı daha fazla alâkalandırdığından (Parmakmaksız Salih) hâdisesi matlup tesiri yapamadı. Vah vah!

Bilhassa Tanzimattan sonra Av-rupadan akına başlayan fabrika metaları yerli mamulâtımızın ocağına incir dikmiş. Kalpakçılar caddesinde kalpak yapanlardan eser kalmamakla beraber çuhacı hanına kuyumcular ve mihlayıcılar, kalcı, kebeci gibi sair hanlara da başkaları yerleşmiş. Kaşıkcılar, tarakçılar Mahmut paşa yokuşuna, çadırcılar, hakkâklar, sahhaflar, bakkırcılar balmumcular, makascılar civarlara taşınmışlar..

Eskiden çarşıda elektriği geç, hava gazı bile ne gezer; hattâ petrol lâmbasına bile rastlanmazdı. Zaten bunlara pek de lüzum yoktu. Kapılar erkenden kapanır, meydan gece bekçileriyle ervahilere kalırdı. Bekçilerin iki kol başının emrinde bulunduğunu, otuzu aşkın olduklarını, her dükkândan 5 gümüş kuruş aylık alarak geçindiklerini söylerlerdi.

Bundan 50 yıl evvelki çarşuyu kebir İstanbul yakası halkının, hele orta tabakanın hiç eksik olmadıkları bir mahaldi. Hem öte beri almak, hem de gezinti ve piyasa niyetiyle dolanlarla omuz omuza idi. Dükkân çığırtkanlarında çeneler işler:

— Çarşafılık âlâ (saten dilyon) larımız geldi hemşiranım!..

Yeldirmelik kaşmerdikoz mu istiyorsun valide!

— Böcek kabuğu yanar döner iskarpinlerim cicim!

Tekerleme veristirenler de çok:

— Allı verelim, morlu verelim, açıksa sarı verelim!

Gelen geçenlerin karşısına diki-lerek yolunu kesenler, kolunu, eteğini yakalayıp,

— Burası!.. aradığınız gemili (veya kuşlu) mağaza işte burası!.. Girin bir kere, bakmasına para pul almıyoruz! diye çam sakızı gibi yapışanlar..

Asıl aksata, mahallebicilerin kafes arkalarındaki ve önlerindeki esnaf takımından düzgün kuklala-

— Yandık be abi... jandarmalar faaliyeti arttırdı, bizim işler kesatlaştı!..

Bir "Tek - Çift,, Meselesi

Havalar fırtınalı, karlı, fazla yağışlı olunca trenler gecikir; uzun rötalar yapar. Hepimiz şikâyetle kalkışırız ve başka memleketlerde neden böyle olmuyor diye söyleniriz. Haksızız. Zira başka memleketlerin çoğunda demiryolları hep çifte hatlıdır. Rastgele istasyonda sürat katarları — Ne güzel tâbirdi bu.. Ekspres karşılığıydı bir zamanlar! — yük katarlarını, yani marşandizleri beklemek mecburiyeti yoktur.

Demiryollarımız tek hatlı kaldıkça — ki daha çok seneler kalmaya mahkûm gibi görünüyor — Bu aksaklıkları hiçbir idare, mütehasıs ve teşkilâtçılık önleyemez. İşte asıl "teknik sebep,, ve "teknik ârıza,, böylesine denir. Tek hatlı demiryolu şebekesi teknik bakımdan artık modern, verimli bir şebeke değildir; iptidaiden mek parmak üstündür. Beyhude çabalyoruz ve şikâyetlerimizde haksızlık ediyoruz.

rile, fesi sol kaşına yıkmış burma bıyıklılar arasında. Gelsin göz kırpışlar, işaretler, fis koslar, kalıp sigaraları, fındık fıstık teatisi; uyuşur uyuşmaz, acele acele caddeyi tutuş..

Meşhur ipekçi Kâni, ıtriyatçı Ahmet Farukî, patiskacı şişman Yanko; o vaktin adlı, sanlılarından astarcı Andon, basmacı Yeprem, yüncü Karabet, kürkçü Bedros, ferace terzisi Anastas, kuyumcu Atanik, tülbentçi Ahmet efendi, kavaf İbrahim efendi bir tarihte hep orali imişler.

Nuruosmaniye kapısına bitişik mahallebici Bursalı Ahmet ustanın temizliğine, mutaassıplığına, keşkülü fukarasının da nefisliğine uyar yoktu. Fasafiso peşindeki-leri hemen sezerek, kaşlarını çatıp başka yere savar; efendiden, hatundan rabitalı kişilere (buyurun, buyurun!) larla temennahları basardı!

Sermed Muhtar ALUS

Ben Ne Yaparım?

— Bayan en büyük arzumu, bütün hayatımı sizinle beraber geçirmektedir.

— Çok memnun oldum efendim, ama bütün bu müddet ben ne yaparım?

Tercih

— İmtihan eden — Otomobilde hızla gidiyorsunuz. Tanımadığınız bir yolun köşesini dönünce, karşınıza saman dolu bir arabayla bir duvar çıksa, ne yaparsınız?

— İmtihan edilen — Tabii, saman arabasını tercih ederim!

Minelbab İlelmihrab

Yazan: Refik Halid KARAY

— Tefrika No. 70 —

Yalnız en sonunda tramvayda yanıma iri, yarı, âdi kılıklı biri oturmıştı; nedense ürkmüştüm; daha garibi ben, immek üzere iken o da kalkmış, tâ yanıma sokulmuştu. Elini omuzuma dokunduruyor sanmıştım; hat-tâ sesleniyor gibi dahi geldi. Kararımın kat'i olduğunu söylemiştim ya... Paltomun her iki yan cebinde de birer tabanca hazırdı. Tevkife benzer bir şey sezer sezmez bunlar karşımdakinin göğsünde patlayacaktı. Ali Kemal Bey gibi yakalanmamak emeli, her endişemin fevkinde idi. "vurmuş ve kendisini de öldürmüş!," dedirtmek elbette kuzu gibi tutulmuş ve İzmitte sevkedilip asılmış denmekten çok iyi idi. Hiç olmazsa düşmanlarımı daha az güldürecek ve yol azâbı da çekmiyecektim!

Çok şükür ki korktuğum başıma gelmedi; adamcağız, belki de benim gibi korkular içinde bir politika mağlubu idi. Aynı ayrı yollara saptık. Bir çeyrek sonra artık, her muamelem tamam, evde idim.

Ertesi günü on birde emniyet müdürü bir otomobille gelecek, bizi alacak ve elile vapura bindirecekti. Koltuğa gömüldüm, bir "Oh!," çektim. İsim saatleri saymaktan ibaretti.

O gün ve o gece, aile sohbetleri ile hayli üzüntülü geçti. Şaka değil, kim bilir ne kadar zaman için, belki de müebbeden memleketi terk ediyordum. Memleketi, evimi, idarehanemi, varımı, yoğunumu, her şeyimi... Ben, birdenbire iki eşya çantasından ibaret kalıvermiştim. Badema yerim, oteller, pansiyonlar olacaktı; bütün alışık muhit ve eşyadan mahrum bir ömür sürecekti, başkalarının artıkları üstünde yatıp kalkacak, öz ve asıl kokudan, bucağın kokusundan uzakta yaşayacaktım.

Bu halin fecaatini düşündükçe eriyordum. Sonra şu noktalar da vardı: herkesin bana takılan nazarlarında rikkat ve merhametten fazla acaip bir gurur seziyordum. Ben yenilmiştim; etrafımdakilerin başı her zamankinden daha ziyade dik, sert ve hâkim duruyordu.

Ertesi sabah, erkenden Piyer Loti'nin limandan içeri girdiğini ve Galata rıhtımına yanaştığını dürbinle mükemmel seyrettik. Hareket emrine intizarda idik.

Telefon bize otomobilin gelmekte olduğunu haber verdi. Paltolarımızı giydik, eşyamızı apartmanın medhaline yığdık. Ne berbad bir hava idi. Yağ-

Tramvaydaki meçhul şahıs — Tabancalar ateşe hazır — İzmitte asılmaktansa — Evimde son gece — Bana herkes tuhaf bir gururla bakıyor gibi — Piyer Loti limana giriyor — Bizi almağa gelen otomobil — Berbad havalı İstanbul — Geçim kaygusu — Vapurda.

mur fasılasız yağıyor ve bereket bu sebepten İstanbul bize müfakatından ye'se düşecek bir şehir gibi görünmüyordu. Dört gün sonra hurmaların ve muzların bittiği ılık, güneşli bir adaya varacak, ölümden, hakarettten kurtulmuş olmanın bir müddet lezzetini duyacaktık.

Beni asıl endişeye düşüren nokta: Bir ay, ancak bir ay sonra nasıl ve ne ile yaşayacağımı düşünmekti. Zira mevcudum otel masraflarına ancak, bir buçuk ay dayanabilirdi; ötesi kap karanlık bir ufuktu.

Burada kısa bir istitrad yapacağım: Acaba o gün elimde, avucumda bir kaç yüz Türk kâğıdı yerine cüzdanımda bir banka hesabı carisi olamaz mı idi? Yani o kadar müddet zînüfuz bir adam olarak hüküm sürdüğüm daire veya sair devair bana bir ufak servet

temin edemez mi idi? Daha açığı: çalıp çırpamaz mı idim?

Bir defa bu gibi hususata hiç bir istidadım olmadığına nazaran yapamıyacağım bedihi idi; saniyen böyle ulu orta at oynatacak meydan da pek yoktu. Bunu kendimin yapmamamdan değil, müstaidcelerinin de yapamamasından istidlâl ediyordum. Şurasını kemali memnuniyetle kayt lâzım: İstanbulda bulunduğum müddet zarfında da, gaybubetimden sonra da aleyhimde siyasi hasımlarım bin türlü tezvıratta bulundular, ithamların bini bir paraya yağıdı; yalnız kimse mürtekiptir, sui-istimalde bulunmuştur demedi. Bu hakşınashğın, parasızlıktan ızdırıp çektiğim demlerde bana bir teselli verdiğini söyliyecğim; acı bir teselli..

Gelelim sadede:

— Şu Sovyetlerin yaptığı işlerin Nazilerinkinden hiç farkı yok!

— Nasıl yok, birinin harpta yaptığını öteki sulhta beceriyor!.

Otomobile nasıl bindiğimizi, rıhtıma nasıl vardığımızı, polis tarafından gümrükte nasıl çevrilmek istenildiğimizi, tam o sırada imdadımıza bir Fransız motörünün nasıl yettiğini ve deniz üstünde bir müddet dolandıktan sonra vapura nasıl muvaffakiyetle girdiğimizi burada uzun uzadıya anlatmayacağım.

Talih daima bizimle beraber yürüyordu; korkulu anlar geçirmediğimiz değil. Alehusus motörde, âvare doladığımız esnada her an üstümüze deniz zabıtasının gelmesi mümkündü. Refakatimizdeki sivil Fransız polisleri de emniyeti umumiye müdürü olan zabıt Mösyö Colomboni de her halde harb ve darbe meydan verecek derecede işi azıtamazlardı.

Filvaki Korsikalı zannettiğimi Mösyö Colomboni bizi sağ, salım vapura bindirmeğe ahdetmişti; ahdinden de kolay kolay vazgeçecek siyrette bir adama da benzemiyordu. Bunu gümrük önünde polis yakamıza yapıştığı zaman pek vazih bir surette ispat etmişti.

Ama iş büsbütün zora düşerse zaten, ben kendim ona da davadan, ısrardan, feragati tavsiye ve rica mecburiyetinde kalacaktım. Buna iki cihetten mecburdum: Biri memleketimin, diğeri onun başını belâya sokmamak için... kendi başımı feda lâzımgeliyordu.

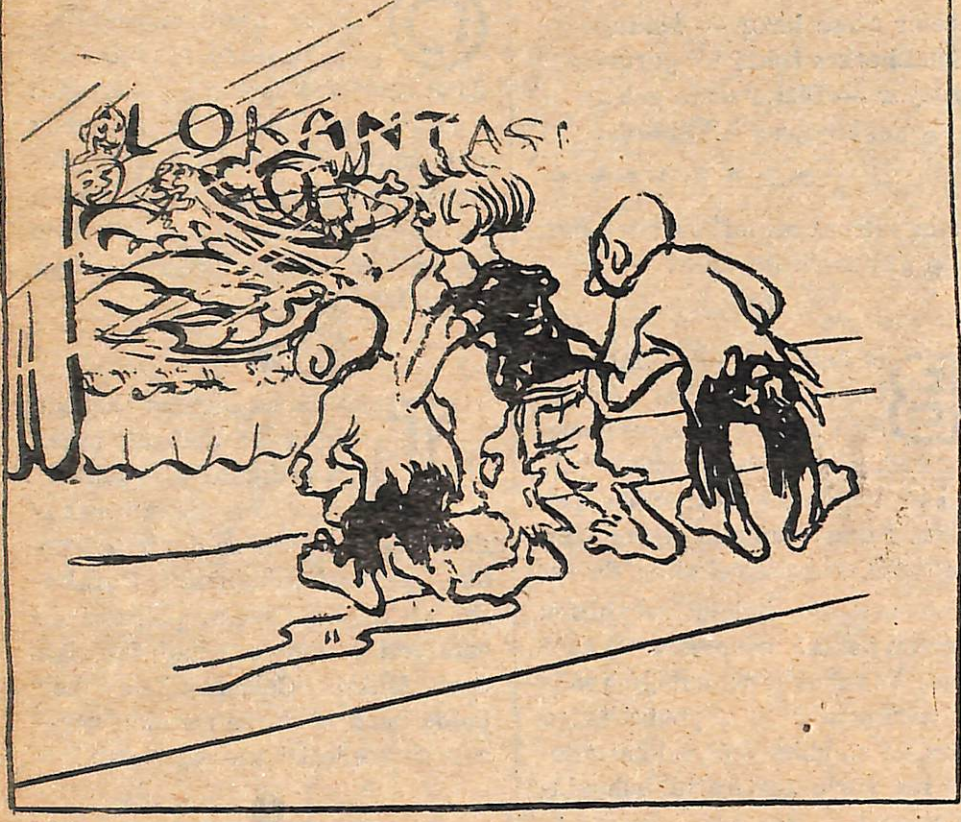
İşte bu kabil endişeli, fakat muvaffakiyetli bir macerayı müteakip baktım ki ayağım vapurun merdiveninde.. İnana madım; rüyada gibiydim. Zaten gecemi hep böyle rüyalarla o kadar karma karışık geçirmiştim ki el'ân bunlar devam ediyor sanıyordum. Acele acele basamakları atladım.

Artık içerideydim. Yüzde doksan dokuz üç çeyrek canımı kurtarmağa muvaffak olmuştum.

Bittabi size bundan ötesini, meselâ vapurun nasıl demir aldığı, Ahır kapı önünden ağır ağır nasıl geçtiğini ve benim İstanbul'a ne acı bir nazarla baktığımı ve falanı, filânı artık yazmıyacağım. Bu safhaalrı arzu ederseniz, siz aklınızdan bulur tahmin edersiniz. Yalnız unutmış olmamak için şu noktayı kaydedeyim:

O gün bin dokuz yüz yirmi iki teşrinisanisinin dokuzuncu perşembe günü idi.

SON

— Bakmıyalım ayıp oluyor!

Asansör Çağı

Yaşadığımız devire "Asansör çağı" ismini vermek doğru imiş. Bunu Amerikada neşredilen istatistikler ispat etmekte imiş.

Filvaki Amerikada asansörler, her hangi bir nakil vasıtasından fazla insan taşımaktadırlar. Yani trenlerden, otobüslerden, taksilerden, yeraltı vagonlarından ve tayrelerden sonra...

Bir senede asansöre 17 milyar adam binmiş.

Diğer nakil vasıtalarından otobüsler 10 milyar, yeraltı vagonları 4, trenler 1 milyar... zavallı tayyareler ancak 13 milyon kişi taşımışlar. Taksiye ise 9 milyar insan binmiştir.

1947 de yeniden kurulan 5 bin asansör dahil şimdi Amerikada 400 bin asansör işlemektedir. 1927 ye nazaran yüzde 40 bir artış var demektir.

Cennet - Cehennem

Akıl Ermeni — Evlâdım, eğer uslu durursan Allah'ın cennetine, yok eğer yaramazlık edersen Sovyetlerin cennetine gidersin!

Edebiyat Aleminde Bir Aşk Mektuplaşması

Hakkı Tarık Us dostumuz (Ahmet Mithat efendi ile şair Fıtnat hanım) ismi altında bir eser neşretti. Fakat bu eser, edebi bir tetkik değildir. Zaten o iki meşhur kalem sahibinin de birbirile yazı bakımından münasebetleri olmadığına göre yan yana tetkik edilmeleri akla gelmez.

Şu var ki Ahmet Mithat ile Fıtnat vaktile sevmişler, sevmişme uzun müddet mektuplaşma şeklinde devam etmiş. İşte o kitap bu mektupları — asıllarından alarak — bir araya toplamakta ve sıralamaktadır.

Dostumuzu himmetinden dolayı tebrik ederiz.

Bize şimdiye kadar memleketimizde misline rastlanmamış bir eser kazandırdı. Zira meşhurların hususi muhaberelelerini hele aşk namerlerini kimse bulamamış ve hele cesaret gösterip neşredememiştir.

Şimdi o kitaptan iki mektup iktibas edeceğiz. Mektuplar sade iki maruf şahsiyetin kalb macerası değil, 70 şu kadar sene önceki sevdalaşma tarzını da öğretiyor:

Ahmet Mithat Efendinin mektubundan:

"...Gelelim sureti mülâkata: bizim matbaanın önünde bu müyeser olamaz; zira bir çift lakırdı edecek vakit bile bulamayız. Ya da yahut sair tensio edeceğimiz bir gün sızı bir arabaya Taksim önünde benim tembih edeceğim bir yerde beklerse yahut ben daha evvel oraya bulunsam beklesem olmaz mı?

Yahut Küçük çiftlik veya İhlamur daha yakındır. Bu kararı oraya tahvil etsek daha mı müreccah olur? Yahut ahabımdan bir fotoğrafçı vardır. Ona da "Buraya bir hanım getireceğim, resmini alıracak,, dersem maalmemnuniye kabul eder. Sizin kim olduğunuzu ise asla tanımaz. Orayı teşrif etseniz hem resminizi aldırır, hem de konuşmağa rahat rahat fırsat bulurduk.

Resminizin asla ağyar eline geçmeyeceğine ve camlarının dahi kırılacağına emin olursunuz. Şimdilik aklıma bunlar geliyor. Siz ne emredersiniz?

Mektubunuzu şimdi hazırsa ih-san buyurunuz; zira pek fazla merak ediyorum. Yarın saat sonra uğrayıp cevap alacaktır.

Mithat

Fıtnat Hanımın mektubu:

Evet efendimiz, yakınlığı hasebile İhlamur her yerden daha münasiptir. Yarın saat onda lütfen havuzun başında intizarda bulununuz. Yekdiğerimize kolayca mülâki oluruz, ümidindeyim.

Fıtnat

Böyle başlayan mektuplar sonunda "Mithatçıgım", "Mithatım, efendim", "Fıtnat'ım" ve "sevgili Fıtnatım, kendisini sana vakf ve hasreden Mithat,, gibi

İKİ DEVİR

O devri yaşamışlar hatırlar belki yazan da olmuştur: Osmadisese vukubulmuştu. Derviş ayan — ittihatçı bir mebus, Meclis içinde ve müzakere

Tokadı yiyen yaşlı bir a

hyorum.

Yine gayet iyi hatırladığı met Rıza Beydi — tokat atıldı; ekseriyet partisi de onun

— Güle güle!

Diye alay ederek bağırma havası kaplamıştı; müzakere İttihatçıların işi idare ediş ta

İttihat ve Terakkinin, artı rını da, az yekûn tutan seva sayacak bir yaşta ve çağdayı bine girmek mecburiyetinde kleri bir felâket olmuştu.

Lâkin şunu da söyleme müthiş harb esnasında — Bağdad, bir ucu kanal, diğer gayri müsait, pek kifayetsiz larından mahrum surette har şetli kayıplar bahasına rağmen ve Terakki partisi:

— Fırsat, bu fırsattır. Bi yeni muhalif varsa aksaklık guncu gibi göstererek hepsim

kapılmadı; Daha acıba muarızları âlâ yapabili likler gibi siller nazar

Anladığımız şudur ki m nilen pek lüzumlu hassa epice mağım, gözüne,, dercesine ka den politika inceliklerine elim

hitaplar ve imza üstleriyle t hüviyetini almış, şümüllü bir hikâyesine dönmüştür.

Hülâsa okunmasına doyul yan bir hayat kitabı! Bilhassa sene evvelki hayat tarzımızı renmek isteyen meraklı mür verlere..

Açık kumral ve gümrak sa

Ufukta Bir H

Ufukta yine pek tatlı b yanı başında siteler kurulac talabe yemeklerini hususi ve u başarmak için alelusul br pro misyon kurulmuştur.

İşte kâğıt üzerinde bir da lup lokantalar açılıncaya kada ları bütün aksaklıklarıyla deva

Ve galiba İstanbul Adalet tim Bakanı şehrimize geldik yıllarca konuşacağız; sonra g

— Bütçe kifayetsizliğind Geçilmez inşallah!..

POLİTİKACI

hatırlayan gazeteci arkadaşlardan Mebuslar Meclisinde bir tokat hadaki — ismi hüviyetine hiç uyma- malf mebuslardan İsmail Kemal Be- lasında bir tokat atmıştı.

andı, Arnavuttu, taraftarları da var- pabilirdi. Fakat İttihat ve Terakki adiseyi o esnada olsun bastırmak İsmail Kemal Beyin yanına koş- öptüler, yüzünü mü? Orasını unut- partileri, şahısları namına tarziye önünü aldıklarını gayet iyi hatır-

şudur ki Meclis reisi — galiba Ah- nebusa ceza verip dışarıya çıkarma- sından:

Salonu umumî, vekarlı bir teessür öyle bir hava içinde devam olundu. a hepimiz hayran kalmıştık.

pek çok ve pek mühim olan hatala- rını da bitarafka irinci cihan har- klarını zannetme-

vazifemizdir ki o ularımız bir ucu rı Rus ve Avusturya sınırları — pek lıhı, her türlü nakil ve iase imkân- ler, bütün noksanlara rağmen deh- rikalar vücuda getirirken İttihat

y bahane edelim, ne kadar eski ve n mesul, vatan haini, satılmış, boz- mizleyiverelim! gibi bir düşünceye lanlara söz ve icra hakkı vermedi. za münferit siyasi aflar bile çıkardı, ruşma yolları bile aradı, aksini pek elki de diğer yaptığı münasebetsiz- arı da kendinden sonra gelen ne- mazur gösterebilirdi. se o partide "fikir esnekliği,, de- vcutmuş. Her işte "kör körüne, par- tı hareket edilmezmiş. Hülâsa eski- aha iyi yatarmış!

KİRPİ

rı, tatlı pembe teni, ölçülü vü- cudü, ince kaşları ve uzun, kı- vırcık kirpiklerle, iri mavi, fırı- ze rengi gözlerle — kitap böyle tarif ediyor — Fitnat hanımın İh- lamur havuzu başında kumru gibi dolaşan yaşmak ve feraceli man- zarasını düşünmek yeter!

Yal mı Belirdi?

yal âlemi belirdi: Üniversitelerin eyli yurtlar usulünden vazgeçilerek lokantalarda yiyebilecek... Bu işleri hazırlanmış ve bittabi bir de ko-

z daha halledildi. Fakat site kuru- alım ve geri teşkilâtı talebe yurd- up gidecek.

ayı işinde olduğu gibi her yeni Eği- plân ve programdan dem vuracak; birinde diyecekler ki: layı şimdilik vaz geçildi!

Bir dokun...

Kulağıma İlişenler

Gideni çatık kaşla yolcu ettik, geleni güler yüzle karşıladık. Hoş geldi, safa geldi ve inşallah, da- ğarcığında hoşluklar, safalar da getirmiştir.

Yılbaşı gecesi İstanbulun nasıl eğlendiğini anlatmağa kalkışsam bu sütun değil, sayfeler de elver- mez. Yeni yılın ilk günlerinde so- kaklarda ve nakil vasıtalarında kulağıma ilişen sohbet kırıntıları- nı nakledersem eğlencelerin mahi- yeti hakkında az çok fikir edinile- bilir sanıyorum.

Cumartesi sabahı tramvay du- rağında iki kişi karşılaştılar. Göz- ler şiş, alınlar kıvrık, burular ba- ba hindi ibiği gibi morarıp sark- mış; yorgunluk, mahmurluk yüz- lerinden akıyor. Sonradan gelen, sağ eliyle kaş hizasında yarım da- ire çizerek selâm verdi, süreklince bir öksürükten sonra hırıltılı sesle sordu:

— Geceyi nasıl geçirdin?

Öbürünün sarkık dudakları acı bir tebessümle kıvrıldı, derin de- rin göğüs geçirdi:

— Geceyi bırak da bugünü nasıl geçireceğimi sor. Turşu gibiyim. Akşam üstü Balık pazarından baş- ladık, Karaköye de uğradıktan sonra ver elini Beyoğlu. Beşinci meyhaneden nasıl çıktığımı hatırlayamıyorum. Buna para mı da- yanır, can mı dayanır? Uyku gö- zümünden akıyor, başımın içerisi a- teş gibi yanıyor. Dükkânda da bir sürü iş var.

Karşıdaki ellerini sokup pal- tosunun cep astarlarını dışarıya çıkardı:

— Al benden de o kadar. Arka- kadaşlarla beraber gece yarısına kadar ağız tadı ile eğlendik amma ondan sonra iş civıdı. İki arkadaşı karakila aldılar, biz yakayı sıyr- dık. Gel gelelim, cepte metelik kal- madı. Haftalıktan maada patron- dan on beş günlük de avans almış- tım, hepsi eridi.

Tramvayda yan yana oturan te- miz kıyafetli iki delikanlı yüksek sesle konuşuyorlar. Geceyi beraber geçirmişler amma eğlencenin tadı damaklarında kalmış, şimdi yala- nıp yutkunarak birbirlerine anla- tıyorlar:

— Gazinodan sonra barda çok iyi eğlendik. Nuran'ın kımıldana- cak hali kalmadı.

— Sevim'le benim halimizi gör- medin mi?

— Etrafıma bakmağa vaktim var mıydı ki, sizi göreyim?

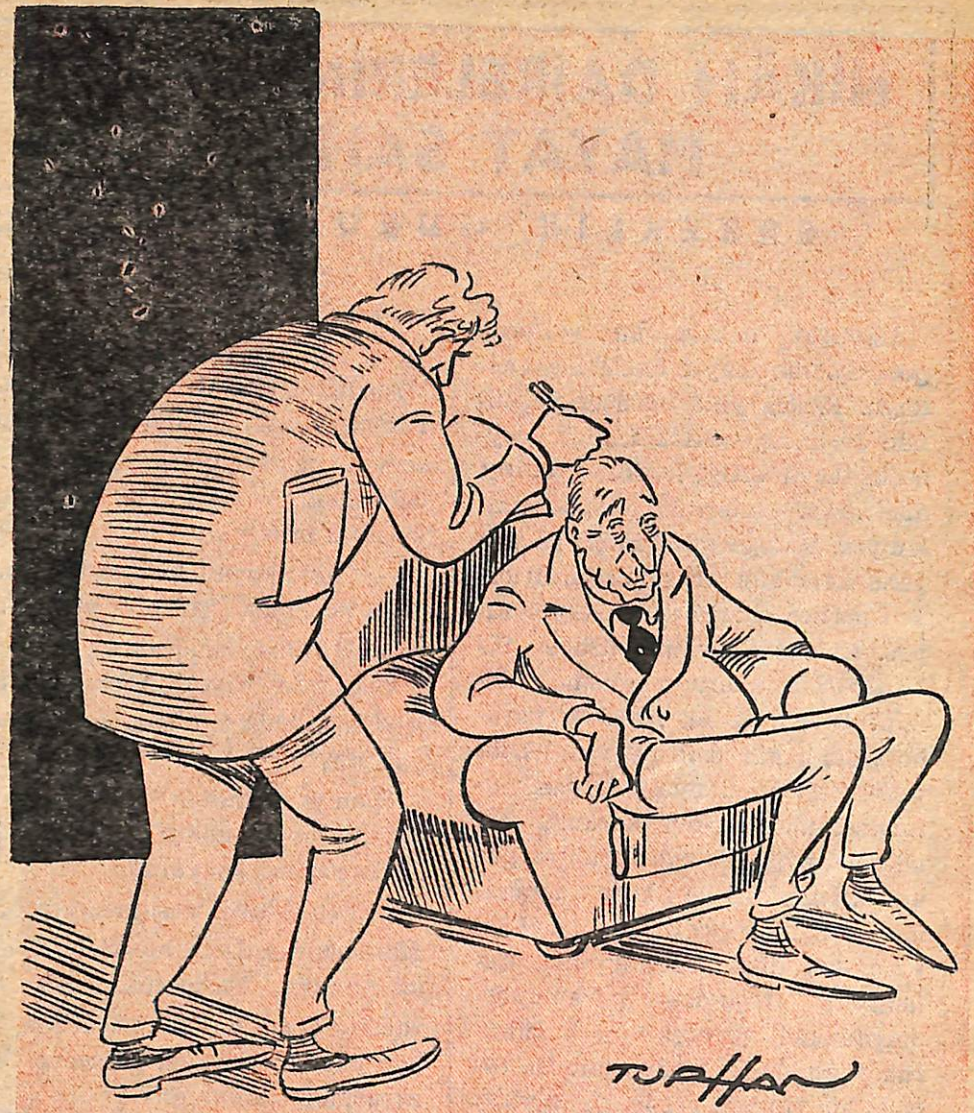
— Bende metelik nanay.

— O tarafı karıştırma. Dün sa- bah papuçları pençeleteceğim di- yerek moruktan on papel kopar- dım. sonra koca kariya asıldım, on papel de ondan sızdırdım. Na- mussuzum, hepsi eridi de barda Nuran'a balta oldum, iki kadeh votkanın parasını o çekti.

— Parasız ne yapacağız?

— Boş ver be kardeşim. Nasıl olsa sokaklar kurudu, delik pa- buçlarla şimdilik idare ederim ben. Kızları da bir kaç gün atla- tıreririz.

Pazartesi günü akşam üstü kır-

Gazeteci — Hayat ne zaman ucuzlayacak, halk büyük fedakârlık- lara katlanıyor!..

Saka — Elbette katlanacaklar, ben bile aklıma yol vermek feda- kârlığına katlandıktan sonra!..

Ne İmralıya Vardı, Ne Adalet Sarayı Lâfını Etti

Adalet Bakanı bir kaç gün ev- vel şehrimize gelmişti. Bekledik ki, yine İmralı'ya uğrasın ve (A- dalet sarayı) hakkında bermûlad bir şeyler söylesin. Hayır, sayın bakan, ilk defa olarak bu sefer her

iki an'aneyi de terketti. Sadece geldi, gitti.

Hoş İmralı şu soğuk ve dalgalı mevsimde uğranacak yer değildir. Adalet sarayı da artık hakikat o- lamamış bir hayaldir.

çıl saçlı iki adam vapur iskelesin- de köşeye çekilmişler. Biri neşeli görünüyor, öbürünün yüzünde de- rin endişe çizgileri farkediliyor. yor.

— Ne yaptınız dün gece? iyi eğlenebildiniz mi bari?

Endişeli zat sigara paketini çı- kardı, içindeki son sigarayı alıp dudaklarının arasına kıştırdı, boş kutuyu parmaklarının arasında asabiyetle ezdi, yere fırlattı. Tek- rar ceplerini yoklaştırdı, didindi, kibrit bulamadı. Yanmamış sig- rayı emerek boynunu uzattı:

— Vaziyet fena. Üzüntüden pat- liyorum.

— Hayır ola! Hastalık falan mı?

— Daha beter. Gazinodan kal- kınca bir ahpabın peşine takıldık. Kabahat bizim hanımda. O istedi. Ahpabın tanıdığı bir eve gittik. Oyun varmış. Bizim hanım daya- namadı, bezik partisine girdi. Yük- sek oynuyorlar. Vidosu iki buçuk lira. Hanım bir kaç elde altmış li- rayı eritti, bende yirmi beş lira kaldı. zararı çıkarayım diyerek masaya ben oturdum, yirmi beş lira da gitti.

— Vah, vah! Yılbaşında şans- ınız iyi gitmedi desene!

— Yalnız bu değil ki, İçkinin üzerine zarar da binince gözleri- miz karardı. Kimden borç para

alırsın? Ben üzüntü içinde etrafa bakınırken köşede oturan bir a- dam kalkıp yanıma geldi, kulağı- ma eğildi, "paraya ihtiyacınız var- sa emrediniz. Bayanın kürk man- tosunu rehin bırakırsanız hemen yüz elli lira veririm, fakat bir haf- için elli lira faiz alırım" dedi. Ne yaparsın? Suyu düşen yılanı sarı- lırmış. Yüz elli lirayı aldık, man- toyu bıraktık.

Sönük sigarayı tekrar emerek devam etti:

— Şimdi bizim hanımda surat bir karış. "Mantomu isterim. Kış- günü mantosuz mu gezeceğim?" diye kıyameti koparıyor.

— Aldığınız yüz elli lira da gitti mi yoksa?

— Gitti beyim, gitti. O da gitti. Hanım mantosuz kaldı tabii. Yüzü- mü kızdır dım, bizi oraya götüren ahpaptan beş lira ödünç aldım da sabaha karşı eve otomobille dön- dük.

Sağ elinin şahadet parmağı ile sol elinin parmaklarını kıvrarak saymağa başladı:

— Kürkçünün taksiti biliir... Mantoyu kurtarmak için iki yüz lira lâzım, ikiii... Ev masrafı tüüü.

Daha bir çok şeyler duydum amma görüyorsunuz ya, sütunum doldu. Haydi hoşça kalınız, aziz dostlar!

NIKÂH DAİRELERİNDEN HAYAT SAHNELERİNE

ERKEKLİK GURURU

30 — XL

— 34 —

Hamîyet hanım bu sözlerle genç kadının zayıf damarına basmıştı. Firdes yine pencereye dönmüş düşünceye daldı. Hanım teyzenin tasvir ettiği korkunç ahiret manzarası gözlerinin önünde canlanıyor. Mahşer günü Sabri ile yan yana kalabalık arasında yürürlerken herkes onlara sert sert bakıyor. Evvelâ Sabrinin yüzüne tükürüyorlar, sonra kendisine dönmüş: "sen de bu hırsızın, karaborsacının karısıysın öyle mi? Dünyada yaptığınız fenalıklardan utanmadınızsa ahiret korkusu hiç mi hatırıma gelmedi? Mahşer günü alınızdaki şu kara damgalarla Allah'ın huzuruna nasıl çıkacağınızı düşünmediniz mi? Cehennem ateşinden korkmuyormuydunuz?," diyerek onu da tükürük yağmuruna tutuyorlar. Bu esnada bir dudağı yerde, bir dudağı kökte, elleri topuzlu zebaniler gelip ikisini de kollarından yakalıyorlar, kafalarına topuzarı vura vura götürüyorlar. Kıldan ince, kılıçtan keskin Sırat köprüsünün üstünde Sabriyi kaldırıp cehennemin erkekler kazanına, kendisini de fokur fokur kaynayan kadınlar kazanının ortasına fırlatıyorlar...

Firdes ürpererek: "Ayyy!," diye haykırdı. Hamîyet hanım elini omuzuna koydu:

— Ne oldun, kızım? bir yerin mi ağrıyor?

— Hayır... şey... Sabrinin yaptığı fenalık için ahirette beni de mi cehenneme atacaklar?

— Elbette atarlar, kızım.

— Dünyada böyle yapmıyorlar ya?

Hamîyet hanım nihayet sözlerinin genç kadın üzerinde yaptığı tesiri görmekten mütevellit memnuniyetini gizleyerek ciddi bir eda ile başını salladı:

— Allah'ın cezası kullarına benzer mi, yavrucuğum? Dünyada bir adamın fenalığını, ah-lâksızlığını bilerek beraber otursan onun işlediği günahlara sen de ortak olursun, ahirette cehennem cezasını beraber çekersiniz tabii.

— Peki amma içki içmek günah değil mi? Bak, yeni bir yuva kuracaklarını söylediğiniz şu kadınla erkek rakı içiyorlar, biz de bira içiyoruz. Ahirette bunların cezası yok mu?

Hamîyet hanımın dudaklarında müşfik bir tebessüm belirdi, Firdesin saçlarını okşayarak:

— Sen cahiller arasında büyüdüğün için bu derin meselelere aklın ermiyor, Firdesçğim. Biz şuracıkta kendi halimize oturduk, bir kaç yudum içiyoruz. Kimseye bir zararımız dokunmuyor. Şu kadıncağızla yanındaki adamcağız da tıpkı bizim gibi kimseye zarar vermeden hem bir az keyif yapıyorlar, hem konuşuyorlar. Cenabı hak böyle ufak tefek kusurları affeder. Amma velâkin, insan işret kullanıp da başkasına fenalık yaparsa ahirette gideceği yer cehennem kazanıdır.

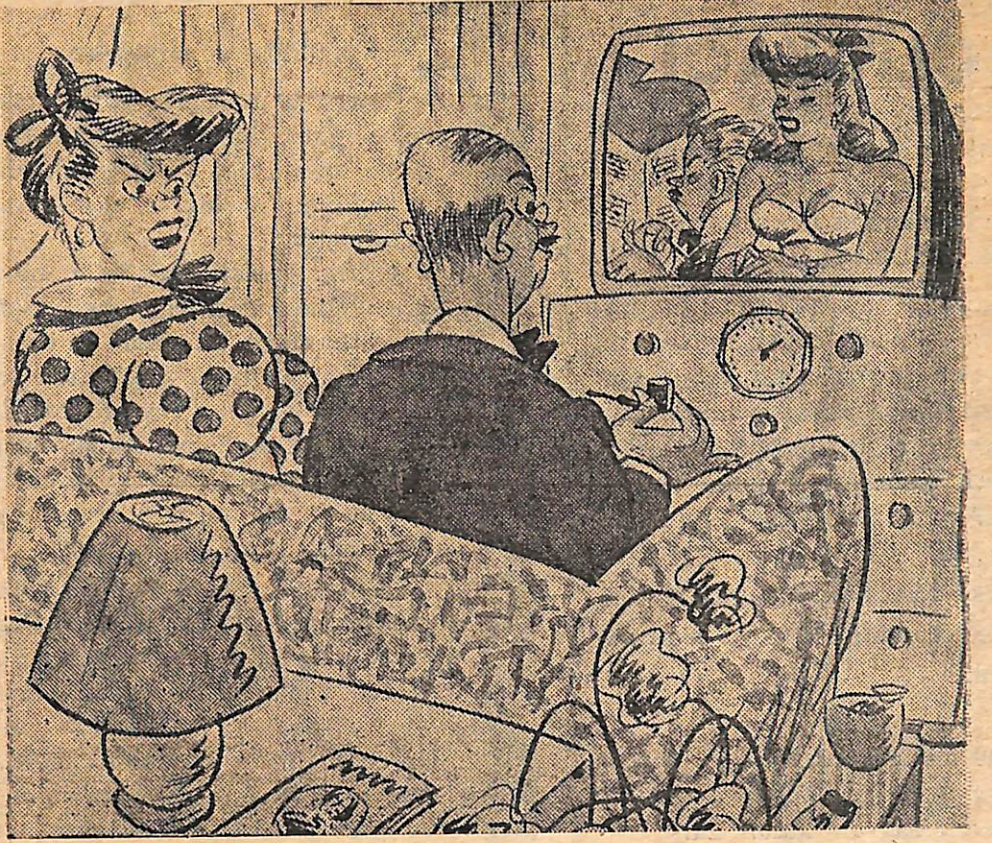
Gülümseyerek bira bardağını uzattı:

— Gene unuttuk bunları. Bitiririm de tazelenirler.

Firdesi yumuşatmağa başlayan cehennem bahsi açılmışken arkasını kesmek istemiyordu. Birayı içtikten sonra, torununu dizinin dibine oturtup nasihat veren müşfik bir haminne ciddiyetle devam etti:

— Ahiret meseleleri böyledir işte, yavrucuğum. Bundan sonra sırası geldikçe sana daha çok şeyler öğreteceğim.

Bir insan dünyada ne yaparsa ahireti düşünerek yapmalıdır. Hele evlenirken çok dikkat etmelidir. Bir az evvel de söylediğim gibi, fena bir erkekle evlenen kadın hem dünyada hem de ahirette azap çeker. Bunun için, evlenmeden

Kadın — (kocma) Bu acıklı şarkıyı dinlerken sırtmana ne lüzüm var?

"Amerikan karikatürü"

Göğsümüzü Gere Gere İsteriz

Otobüs seferleri aksaklıklar göstermeğe başladı. Yalnız karlı günlerdemi? Hayır. Normal günlerdeki intizamı da bozuldu. Başka bir noktada dikkatimizi çekiyor: Bakım hususunda da işi tavsattık. Camlar iyi temizlenmiyor; bazı otobüslerin şoför camı önünde otomatik siliciler yok. Önden erkek müşteri almamak usulüne riayet edilmediği çok oluyor, her bakımdan bir başıbozukluk havası esiyor.

Otobüs servisi İstanbullulara rahat nefes aldirtan tek güzel nakil vasıtası şebekesidir; saat gibi işlemelidir, ama Eminönü meydanındaki elektrikli belediye saati gibi değil ha! Saat var saatçik var. Vali vekili, sabık ve sayın meslekdaşımız bir gün bizler gibi otobüse binip de bu aksaklıkları gözile görmekten kaçınacak hüviyetde olmadığımıza nazaran kendisine deneme tavsiyesinden çekinmeyiz. Bilâkis göğsümüzü gere gere isteriz.

evvel kadının da, erkeğin de birbirlerini iyice tartmaları, huyunu, suyunu öğrenmeleri lâzımdır. Bunlar konuşup anlaşmakla olur. Bu işleri konuşmak için en iyi yer de içki masasıdır.

— Ne münasebet? Konuşma ile içkinin ne alâkası var?

— Bak, bunu da bilmiyorsun, yavrucuğum. İçki insanın mihengidir. Mihenk taşını bilirsin tabii.

— Kuyumcular kullanırmış.

— Evet... Kuyumcular o taşın üstüne altını sürerler de ayarını anlarlar. İçki de insanlar için tıpkı

mihenk taşı gibidir. Bir kaç kadeh içtikten sonra insanın ne mal olduğu meydana çıkar. Yüreğinde fenalık varsa içince bunu açığa vurur, lâflarından da, hareketlerinden de hepsi anlaşılır. Ashında iyi olan insan, içtikten sonra daha iyi olur, edebile, terbiyesile oturur tatlı tatlı konuşur. İçki masasında konuşup iyice anlaşılan insanlar evlendikten sonra ömürlerinin sonuna kadar iyi yaşarlar.

Ce. Re.
(Devamı var)

Bir Benzetiş

Bismark, kabinesinden atacağı nazırlar için İmparator Vilhelm'den müsaade almak mecburiyetinde idi. İhtiyar imparator pek yufka yürekli olduğu için böyle vaziyetlerde kahra uğrayacak kimseyi hibaye eder, Bismark'ı hayli yorardı.

Bismark, yine bir gün huzura çıktı, bir nazırın azli müsaadesini istedi. Vilhelm başvekiline soru:

— Fakat niçin? Bu adam size ne yaptı?

Bismark:

— Efendimiz, dedi. Bana hiç bi şey yapmadı. Fakat yerini dolduramıyor, kafası işlemiyor, sersemin biri.

İhtiyar imparator baktı ki nazırı başka türlü kurtaramayacak, gülmeğe başladı ve:

— Hepsi bu mu? diye sordu, ilâve etti: İlâhi Bismark! O halde bu nazırın azlinden vazgeç. Çünkü sen, eminim ki beni de sersemin biri farzedesin amma tahtımdan atmak aklıma bile gelmez!

— Eyvah! Bu geminin kaptanının bana bin lira borcu olduğu için muhakkak bizi görmemezlikten geyir!..

AMERİKAN ESPRİLERİ

TAVSİYE EDEMEZMİŞ

Bir istasyonda trenden yeni inen bir yolcu orada bulunan birisine sorar:

— Bana şehrin en iyi otelini tavsiye eder misiniz?

— Edebilirim; fakat istemem.

— Neden?

— Sonra hakkımda ne yalancı adam diye düştürsünüz!

BİR EKSİK

Bir ressam bir milyoner müşterisinin siparişi üzerine muhteşem villası medhalinin gün ağarırken tablosunu yapar. Milyoner müşteri tabloyu tetkik ederek der ki:

— Her şeyi mükemmel! Yalnız teferruatta bir noksanı var. Sokak kapısının kilidini kurcalayan çapkın oğlumun resmi eksik!

ÇAYIR VE İNEK

Ressam — İşte efendim bu tablo, ineği otlarken gösteriyor.

Müşteri — Peki ama çayır görülüyor.

Ressam — Çayırı inek yeyip bitirmiş.

Müşteri — Ya inek nerede?

Ressam — Makul olunuz, çayırı bitirdikten sonra inek burada ne diye kalsın?

GÜLENİ AĞLATMA HÜNERİ

Hoca talebeye resim galerisini gezdirirken bir tablonun önünde:

Hoca — Bakınız bu ressamın meharetine, bir fırça vuruşile gülen bir insanı ağlatıyor.

Talebeden biri — Annem de aynı şeyi yapar!

BİR REKOR

Yere inerken ağacın üstünde takılı kalan bir tayyareci, yardımına gelen bir köylüye der ki:

— Yeni bir rekor kırmak istiyordum.

— Köylü yaptınız, ağaca tırmanmadan çıkan ilk insansınız!

DALGA VE PLAĞ

Babasının dizlerinde oturan küçük bir çocuk, saçlarının dalgalarını düzeltmekle meşgul bulunan annesine uzun uzun baktıktan sonra elile babasının saçsız başını okşayarak der ki:

— Baba, senin başında annem gibi dalgalar yok, her tarafı plâj!

İZDİVAÇ VE KONUŞMA

— Evliliği nasıl buluyorsun?

— Sevişirken ben konuşurdum, o dinlerdi. Evlendik, o konuşuyor ben dinliyorum, şimdi ikimiz konuşuyoruz, komşular dinliyor!

Sinema Dedikoduları

Errol Flynn karısından ayrılacak mı? Karısı Nora Eddington kocasından şikâyet ediyor: "Beş senedir evliyiz, bu beş senenin ancak bir buçuk senesini benim yanımda geçirdi,"

Galiba Robert Walker de karısından ayrılmaya mecbur olacak. Metör en sen John Ford'un kızı olan karısı Barbara Ford kocasını (Jennifer Jones'in eski kocası) kendi kafa dengi olmamakla itham edip boşanmak için müracaat etmiştir.

Orson Welles, İtalyada tayyare ile bir mecburi iniş yapmış, hafifce yaralanmıştır, tesadüf gibi olarak yanında Lea Padovani de bulunuyormuş, o da yaralanmıştır. Rita Hayworth'un eski kocası kendisine soranlara "Lea Padovani ile evlenecek değilim,, demiştir.

Clark Gable: "Eğer istediğim gibi güzel senario bulamazlar da bir daha katiyen filim çekmem,, demiştir.

Côte d'Azur da yaşamak hoşuna gidiyor mu?

Rudolph Valentino'nun eşi nihayet bulundu.

Beyaz perdenin en güzel ve cazibeli jön premie'si Rudolph Valentino'ya tamamen benzeyen birisi bulundu.

"Corriero Lombardo,, nun yazdığına göre, bulunan yeni jön premie Rudolph Valentino'ya ikiz kardeş gibi benzemekte imiş. İsmi Armando Maestroni, yaşı yirmi sekizdir.

Amerikan sinema prodüktörü Edward Small yedi sene aradıktan sonra nihayet istediğini bulabilmiştir. Armando Maestroni, Rudolph Valentino'nun kısa hayatının bazı safhalarını gösteren bir filimde Rudolph rolünü yapacaktır.

Kazazedeler arasında

— Kocam geliyor. Çabuk, karyolanın altına saklan!

"Fransız karikatürü"

Deli Görünen Akıllı

Beğendiğimiz adamları "deli" diye andığımıza, bunlara "deli" lakabını yakıştırdığımıza göre delilere karşı bir cins saygı beslediğimize, bütün delileri sevdiğimize hükmetmemek yanlıştır. Lâkap yerinde kullanıldığı zaman "deli", tam uslu, akıllı mânasına gelmese bile hareketleri az çok delilerinkine benzemekle beraber akıllıca tarafları çok olan bir adamı anlatır.

Böyle deliler, kafaları kızınca sağı solu kollamazlar, gözlerini budaktan esirgemezler, hesaba kitaba ehemmiyet vermezler; tok sözlü oldukları gibi düşkünlere, yoksulları korumak ve haksızlığa, adaletsizliğe karşı koymak için de nefislerini feda dan çekinmezler.

★

Bizim "deli" sözünden ne kastettiğimizi daha iyi anlamak için "Montesquieu" nün bir vecizesini ele almalıyız; meşhur hukukçu diyor ki: "Dikkat ettim; hayatta en iyi muvaffak olmanın çaresi deli görünüp daima akıllı hareket etmektir."

Pek doğrudur. Zira adam vardır yalnız deli görünür, akıllı hareket edemez; edemeyince de iş başarsa bile kendisini sevdiremez. Adam vardır akıllı hareket eder amma deli, yâni akıllı ve ateşli görünemediğinden ötürü, muvaffak olamaz, hi sönük kalır, şöhretini çilâlayamaz.

★

Şu var ki deli görünüp biteviye edebilmek çoğuna müyesser olamaz. Delinin görüne nihayet hareket etmesi, deli kinden ayırt edilmez hale gelir.

Biz Türkler, deli rütbesiyle akıllıca hareket edebiliriz. Meselâ "Deli Petro" Hitler'e o mânada "deli" geçmez!

Kim, Ne Zaman, Ne Demiş ?

★ Gölge etme:

Diogenes (Milâttan evvel 412-323)

(Kendisine ne gibi yardım yapması sualini soran Büyük İskendere cevap.)

★ Vur, fakat beni dinle!

Themistocles (Milâttan evvel 514-449)

(Milâttan evvel 480 de Herhes'in hücumuna mukavemet etmenin en iyi yol olduğu münâzara esnasında, İspartalıların kumandanı Eurybiades'e hitap.)

★ Geldim, gördüm, yendim.

Julius Caesar (Milâttan evvel 100-44)

(Pontus'ta Zela — bugünkü Zile kasabası — yakınında Pharnace'lara karşı zaferinden sonra Romada Amantius'a gönderdiği mesaj.)

★ Bir adam arıyorum.

Diogenes (Milâttan evvel 412-323)

(Öğle üzeri kasaba meydanında, elinde yanmış bir fenerle dolaşırken, ne aradığı sorulunca.)

★ Dünya ölümümle ne büyük bir san'atkar kaybediyor!...

İmparator Neron (Milâttan sonra: 37-68) ölümünden bir az evvel.

★ Ben Romalıların kralyım, gramerin fevkinde!

İmparator Sigismund (1368-1437)

(1414 te mecliste yaptığı bir gramer yanlış kendisine işaret edilince.)

★ Yaşamak için, hem uzun, hem de kısa iki zamana malik imişiz gibi, hayatımıza bir kıymet veremeliyiz.

Bias (Milâttan evvel 550)

(Greklerin yedi akıllı adamından biri.)

Tarzan Mukallitlerinden biri daha

— Çocuğun neler yapıyor öyle?

— Filimde bir adamın yaptıklarını görmüş de taklit ediyor.

"L'illustré" den

AŞIRILAN BUT

Kasap — Bayım, bugün sizin köpek dükkânımdan bir but aşırıldı.

— İyi ki söyledin, bugün ona yemek vermiyelim!

Tercüme eden I. U.

Menfaatinizi korumak istiyorsanız

AYDEDE

ye ilân veriniz çünkü:

AYDEDE

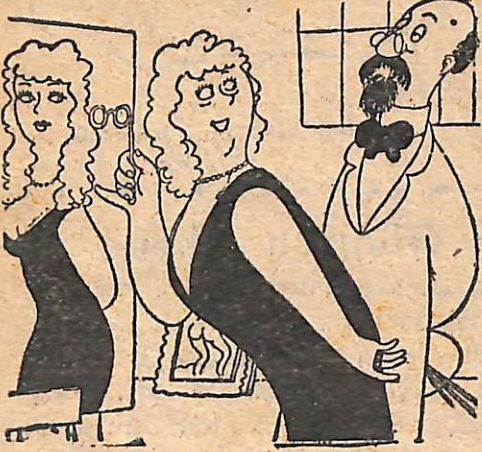
de çıkan ilânların ömrü bir günlük değildir

AYDEDE

SIYASİ HOŞSOHBET GAZETE

ABONE ŞARTLARI

6 Aylık	Memleket içi	7,5 Lira
»	Memleket dışı	12 »
1 Senelik	Memleket içi	14 »
»	Memleket dışı	21 »

Kadın — resmim pek mükemmel. Fakat inci gerdanlığımın کافی derecede görünmemesine üzül-düm. "Fransız karikatürü"

Biliyor musunuz?

Baylar şapkalarının etrafında kurdela var, bunun sebebini hiç düşündünüz mü? Çok eski zaman-dan kalma bir âdettir, orta çağ şövalyeleri harbe giderken miğfer-lerinin etrafına karıların eşarp-larını bağlarlarmış. Bu âdet unu-tuldu; fakat şapkaların etrafında-ki kurdela kaldı.

İSTANBUL EMNİYET SANDIĞI

Türkiyenin en eski itibar müessesesi

Kuruluş Tarihi : 1868

Yakında yayınlanacak olan 949 İKRAMIYE PLANI ile tatbik edilmekte olan yeni FAİZ NİSPETLERİNİN iyice tetkikini sayın müşterilerinden diler.

Mükemmel Aşçı

- Ahcınızdan memnu musunuz?
- Memnun olmam lâzım! Sene-de üçyüz altmış beş gün çorba pişirse, aynı çorbaya her sefer baş-ka isim buluyor!

MATEMATİK DERSLERİ

Emekli deniz albayı, Üniversiteden ehliyetli birinci sınıf askeri öğretmen Talât Parlar aileler nezdinde veya Pendikte kendi evinde ders vermeğe başlamıştır.

Adres: Şayan bağları - No. 6 (Pendik)

Arkadaşımız Semih Mümta-zın (Hayal Olmuş Hakikatler) adlı kitabı Beyoğlu Tünel mey-danındaki Tünel Kitabevi ile Saray Kitabevinde dahi satıl-maktadır.

SANCIK GÜZEL BİR ARSA

Göztepede tiren istasyonuna ve karşıya iki dakika mesafede, Çam-lıcanın tertemiz hvasına karşı, toprağı feyizli, bir villâ inşasına fevkalâde elverişli bir dönümden fazla güzel bir arsa satılıktır. Ta-lip olanların AYDEDE'de muhar-rir Ertuğrul Şevket'e müracaatla-rı. Mutavassıt kabul edilmez.

Herkesin cebinde bulunması lâzım Saygı hissinize.

ve sıhhatinize büyük yardımcı olan keşif, medeni bir ihtiyaç maddesi.

SEN - BEN

Kokusundan çekindiğiniz şeyi yemek için size cesaret veren tek müstahz Depo: TÜRKİYE Eczanesi - İstanbul Ankara Caddesi No. 88 Tel : 2347

Sahibi : F. KARAY

Yazı işlerini fiilen idare eden : Cemal Refik Delibaş

İdare yeri : Ankara Caddesi 98/2 İstanbul

Dizildiği yer :

Murad KERMAN Mürettiphanesi

Basıldığı yer : TAN Matbaası

T. C. ZIRAAT BANKASI

1949

Yılı İkramiye Tutarı

300.000 lira

Her Çekilişte:

25.000, 10.000, 5.000 liralık

İkramiyelerden başka 461 adet muhtelif ikramiyeler. Bundan fay-dalanmak için çekilişlerden bir ay evvel

ZIRAAT BANKASINDA

100 liralık vadesiz bir tasarruf hesabı açtırmak kâfidir. Çekilişler:

**28 Şubat - 30 Mayıs - 31 Ağustos
30 Aralık**

Çocuk

Ansiklopedisi

Türkiyenin yalnız bütün çocuk-larını değil hattâ bütün bil-gilerini de ilgilendirir.

Bütün dünyanın bilgileri kesin anlıyacağı tarzda olarak yazılmıştır.

2 Büyük Cilt - 1448 sayfa
1783 Resim - 218 Merve

Fiyatı 15 Liradır.

İstanbul TAN Matbaası

Hanımeli

Türkiyenin En Büyük Kadın Gazetesi

OCAK SAYISI ÇIKTI

Bu sayı ile yeni bir yaşa ba-san bu güzel gazeteyi mutlaka alınız.

40 Sayfa 50 Kuruş

İstanbul T A N Matbaası